

Життя однієї людини, з поміткою «РЕАБІЛІТОВАНО»

Після 1917 року, в період громадянської війни і наступні десятиріччя на землі України пролилося багато людської крові. Мільйони безвинних людей на підставі антигуманних і антидемократичних законів та внаслідок прямого беззаконня і свавілля зазнали переслідувань за свою політичну діяльність, висловлювання та релігійні переконання. Особливо тяжкою спадщиною минулого є масові репресії, які чинились сталінським режимом та його провідниками. При судових і поза-судових розправах грубо нехтувались норми Конституції. Покликані охороняти права і свободи громадян, елементарні норми судочинства.

Верховна Рада України засуджує репресії і відмежовується від терористичних методів керівництва суспільством, висловлює співчуття жертвам необґрунтованих репресій, їх рідним і близьким, проголошує намір неухильно добиватись відновлення справедливості, усунення наслідків свавілля і порушень громадянських прав, прагне забезпечити посилену на цей час компенсацію матеріальної і моральної шкоди, заподіяної незаконними репресіями, реабілітованим та їх сім'ям, та гарантує народу України, що подібне ніколи не повториться, що права людини і законність будуть свято додержуватись.

(Із Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні")

"Я, Квачук Татяна Адамовна, родилась 15 березня, 1922 року в с.Борова, Зарічнянського р-на, Ровенської обл. До 1948 року проживала в с.Кухотська Воля, Зарічнянського р-ну, Ровенської обл. Жила єдинокісно. Занималась своїм домашнім господарством. У серпні-місяці 1948 р. мене примусово з лічними речами 26-річну жінку посадили у вантажну машину і повезли до району в Зарічне. Там таких як я назбирали багато і нас всіх погрузили у вантажні машини, повезли на залізничний вокзал. Нам сказали, що ми всі засуджені. Ваш суд був у Москві. Брали нас всіх молодого віксту, пожилых майже не було. У цей час я була вагітна, дитину я родила живую, но вона в мене пропала. Привезли нас поїздом в грузових вагонах в Магадаську обл. Там я примусово працювала рівно сім років з серпня-місяця 1948 року до серпня-місяця 1955 року. Працювала я там на фермі, біля скота дояркою, прибиральницею, робила в пральні. Після звільнення, я приїхала назад в своє село Кухотська Воля Зарічнянського р-ну, але мені там жити було

не можливо, мене презирили. Як політично осуджена, мені треба було виїхати з свого села.

Я забрала свої речі і виїхала до своїх знайомих в Харьковську обл. Найшла собі роботу в совхозі "Червоний Степ", с.Бондарівка, Сахновщанського району, Харківської обл. І працювала біля худоби дояркою до пенсії. Зараз мені 84 роки, ноги болять, передвигатись не можу. Получаю мінімальну пенсію, тільки ніяких немає. Прожила я весь цей час в гуртожитку одинока, замужем не була.

Були довоєнні важкі роки, сім'я була велика, а там війна, після війни господарство наше розграбували.

Зараз, після розвала радгоспу, люди з гуртожитку порозбігались, там осталась в баракі одна, повалили стіни, перегородки, видрали вікна і двері, осталась одна моя кімната. Я зараз живу в своїй племінниці в пос.Орілька, Лозівського р-ну, Харківської обл. Ногами не хожу. Прошу надати державну допомогу, якщо це можливо. Адреса: село Орілька, Лозівський р-н, Харківська обл."

(Друкується без правок, згідно оригіналу)

"Квачук Т.А. засуджена 01.12.1948 року постановою особливої наради при МДБ СРСР за ст.20-54-1 "а" на 10 років позбавлення волі. Заарештована 28.08.1948 року. Постановою президії Рівненського обласного суду від 16.05.1990 року постановою особливої наради при МДБ СРСР від 01.12.1948 року стосовно Квачук Т.А. відмінена і справа провадженням закрита за відсутністю складу злочину. Звільнена 28.02.1955 року. Утримувалась під вартою 6 років і 6 місяців.

На основі ст.1 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 16.05.1990 року громадянка Т.А.Квачук реабілітована.

На основі вище викладеного та керуючись ст.5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні", комісія вирішила:

1. Виплатити Квачук Тетяні Адамовні грошову компенсацію в розмірі 75 мінімальних заробітних плат за роки позбавлення волі. Одноразово виплатити 15 мінімальних заробітних плат, а решту суми – протягом наступних 5 років".

Підготувала Тамара АЛЕКСІЮК, за матеріалами комісії з питань поновлення прав реабілітованих Зарічненьської районної ради